

Prof. dr hab. n. med. Piotr Hańczyc

(1924-2002)



W dniu 24 listopada 2002 roku zmarł śp. prof. dr hab. n. med. Piotr Hańczyc, kierownik Katedry i Kliniki Okulistyki Akademii Medycznej we Wrocławiu w latach 1980-1994.

Prof. Piotr Hańczyc urodził się 15 kwietnia 1924 r. w Pieszczańach, na północno-wschodnich kresach Polski, po 1945 r. położonych poza jej granicami. Od czasu studiów był związany z wrocławską Akademią Medyczną, gdzie studiował od roku 1947 na Wydziale Lekarskim. W czasie studiów uczestniczył aktywnie w działalności organizacji studenckich. Od roku 1947 był członkiem PPS, a po roku 1948 członkiem PZPR. Dyplom lekarza uzyskał w roku 1953. W tymże roku jako stypendysta Ministerstwa Zdrowia rozpoczął pracę w Katedrze i Klinice Okulistyki Akademii Medycznej we Wrocławiu, biorąc aktywny udział w akcjach wykrywania i zwalczania jaglicy w Polsce.

W roku 1954 został zatrudniony w tejże Katedrze na etacie akademickim i w roku 1957 pod kierunkiem prof. dr hab. med. Witolda Juliusza Kapuścińskiego uzyskał I stopień specjalizacji z zakresu okulistyki. II stopień uzyskał w roku 1961. W latach 1954-1975 przechodził kolejne szczeble kariery nauczyciela akademickiego jako młodszy asystent, starszy asystent, a następnie – po uzyskaniu w roku 1965 stopnia doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt. „Zachowanie się oporności naczyń włosowatych podczas leczenia bodźcowego w okulistyce” – jako adiunkt.

W latach 1975-1985 był zatrudniony na stanowisku docenta po uzyskaniu stopnia dr. hab. n. med. na podstawie dysertacji pt. „Leczenie operacyjne postępującej wysokiej krótkowzroczności”.

W roku 1980 został mianowany kierownikiem Katedry i Kliniki Okulistyki Akademii Medycznej we Wrocławiu, a w roku 1985 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego.

Prof. dr hab. n. med. Piotr Hańczyc opublikował ponad 100 prac, których tematyka skupiała się w pierwszym okresie głównie wokół mechanizmów zapalnych i obronnych gałki ocznej oraz leczenia bodźcowego i balneoklimatycznego w okulistyce, a następnie wokół różnych problemów chirurgii oka, takich jak zabiegi operacyjne zaćmy (m. in. zastosowanie alfa-chymotrypsyny w procesie wewnątrzobrotkowego usuwania soczewki) oraz odwarstwienia siatkówki (m. in. zastosowanie tylnego opasania gałki ocznej w operacjach odwarstwień z otworami w tylnym biegunie).

Próby leczenia operacyjnego wysokiej krótkowzroczności zwyrodniającej poprzez wzmocnienie tylnego bieguna gałki ocznej pasmem powięzi szerokiej przeciągniętej od mięśnia prostego wewnętrznego ku zewnętrznemu – były przedmiotem wielokierun-

kowych badań dotyczących efektu takiego postępowania oraz stanowiły tematykę nie tylko pracy habilitacyjnej, ale także wielu publikacji Jego oraz Jego współpracowników.

Prof. dr hab. n. med. Piotr Hańczyc kierował Katedrą i Kliniką Okulistyki AM we Wrocławiu przez 14 lat – od roku 1980 do swego przejścia na emeryturę w roku 1994.

Był On promotorem 9 rozpraw na stopień doktora nauk medycznych.

Był laureatem dwóch zespołowych nagród Ministra Zdrowia: I stopnia w r. 1969, II stopnia w r. 1972 oraz licznych nagród Rektora AM we Wrocławiu.

Został także odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1976), Medalem 40-lecia PRL (1984), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1985), a także Złotą Honorową Odznaką Uczelni (1978) i Medalem Uczelni „Academia Medica Vratislaviensis” w r. 1994.

Śp. prof. dr hab. n. med. Piotr Hańczyc odszedł po ciężkiej, długiej, wyniszczającej chorobie. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w dniu 3 grudnia 2002 r. na Cmentarzu św. Rodziny przy ul. Odona Bujwida we Wrocławiu, gdzie spoczął w grobie rodzinnym.

Mysząc o drodze życiowej Profesora Piotra Hańczycy, należy uświadomić sobie, że życie człowieka jest w takim stopniu spełnione, w jakim jest on w stanie przekazywać innym część siebie. Jest ono wtedy ważne, gdyż pozostawia po sobie ślad. Ten ślad pozostawiony w umysłach i sercach żyjących to kontynuacja życia jednostki. Lekarz, a zarazem nauczyciel ma do tego szczególną okazję.

Profesor, doktor, okulista Piotr Hańczyc przez cały okres swojej aktywności zawodowej tysiącom chorych dawał to, co było dla nich najcenniejsze: zdrowie – wzrok. Rzeszy studentów, a później lekarzy, dawał wiedzę. Wielu z obecnie czynnych zawodowo okulistów czuje się uczniami Profesora Piotra Hańczycy. W ich pamięć zapadały nie tylko przekazywane wiadomości – zapadały również wzorce. Chrońmy przed zapomnieniem te najlepsze.

Chrońmy naszą najlepszą pamięć o Profesorze i Doktorze Piotrze Hańczycy, który wprawdzie fizycznie odszedł, ale który tak długo będzie żył, jak długo pozostanie w pamięci swoich pacjentów, uczniów, kolegów i przyjaciół.

Cześć Jego pamięci.

Maria Hanna Niżankowska